

Η Γερμανία έχει το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρώπη

Να αποζημιωθούν άμεσα όλα τα θύματα των ναζιστικών θηριωδιών

Ο Έλληνας υπουργός Οικονομίας, Γ. Βαρουφάκης, κατηγορήθηκε ως «τζογαδόρος» όταν εξήγησε στη συνάντηση των υπουργών Οικονομίας της Ευρωζώνης στη Ρίγα ότι δε θα γίνουν κι άλλες μειώσεις στους μισθούς και τις συντάξεις στην Ελλάδα. Όλοι μιλάνε για το ελληνικό χρέος. Εμείς μιλάμε για το γερμανικό χρέος και τις γερμανικές οφειλές. Γιατί στην πραγματικότητα η Γερμανία είναι ο μεγαλύτερος οφειλέτης στην Ευρώπη.

Manolis Glesos Hamburger Rathaus 2. Mai 2015

Η ναζιστική Γερμανία προκάλεσε στα δώδεκα χρόνια πιο πολύ κακό από ό,τι θα μπορούσε ποτέ σε εβδομήντα χρόνια να επανορθώσει. Μόνο ένα ελάχιστο μέρος του ποσού των πολεμικών αποζημιώσεων που καθορίστηκε στη Διάσκεψη των Παρισίων για τις Πολεμικές Επανορθώσεις το 1946 έχει καταβληθεί στις χώρες που κατακτήθηκαν και

ληηλατήθηκαν στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας που είναι και νομικά η διάδοχος χώρα του φασιστικού Γερμανικού Ράιχ δεν είχε και δεν έχει τη θέληση να πληρώσει. Ο υπουργός Εξωτερικών Φ. Στάινμάιερ χαρακτήρισε τη συζήτηση για τις πολεμικές επανορθώσεις «πολιτικά επικίνδυνη» και το ζήτημα των αποζημιώσεων «λήξαν». Μια αισχρή στάση με την οποία η Γερμανία προσπαθεί να αποποιηθεί τις ευθύνες της.

Κάθε αίτημα να πληρωθούν αποζημιώσεις για τα χιλιάδες θύματα των σφαγών που διέπραξαν τα ΕΣΕς και η Βέρμαχτ απορρίπτεται. Η Γερμανία επικαλείται την κρατική ασυλία και για τα εγκλήματα πολέμου. Σύμφωνα με αυτή την άποψη δεν είναι δυνατό να υποβάλουν αγωγή κατά της Γερμανίας σε δικαστήριο της χώρας τους τα θύματα των ναζιστικών θηριωδιών και να ζητήσουν αποζημίωση. Όμως οι αγωγές που κατατέθηκαν στη Γερμανία από τα θύματα απορρίφθηκαν με το σκεπτικό ότι οι σφαγές ήταν μέρος της διεξαγωγής του πολέμου και ότι ο πόλεμος είναι ένας λόγος να αρνηθεί μια χώρα τις ευθύνες της.

Η Ελλάδα έχει την έννομη αξίωση να της καταβληθούν οι πολεμικές επανορθώσεις και να αποπληρωθεί το κατοχικό δάνειο

Είναι παράδοξο. Η Ελλάδα χρειάζεται λεφτά. Όμως έχει να λαβαίνει. Τα οφειλόμενα βρίσκονται στη Γερμανία και ως γερμανική περιουσία στο εξωτερικό σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Η Γερμανία χρωστάει στην Ελλάδα εδώ και 70 χρόνια ένα ποσό που σύμφωνα με πρόσφατους υπολογισμούς του Ελληνικού Κοινοβουλίου ανέρχεται στα 278,7 δις €.

Ένα μέρος του ποσού αυτού αποτελούν οι πολεμικές επανορθώσεις, το ύψος των οποίων καθορίστηκε στη Διάσκεψη των Παρισίων για τις Πολεμικές Επανορθώσεις το 1946 στα 7,2 δις δολάρια Αμερικής. Η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι επανορθώσεις αυτές καταβλήθηκαν στην Ελλάδα τη δεκαετία του '60 μετά από συμφωνία που έκλεισε με την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Στη Σύμβαση, μεταξύ του Βασιλείου της

Ελλάδος και της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας που υπογράφηκε στις 18 Μαρτίου 1960, ρυθμίζεται η καταβολή 115 εκατ. μάρκων από τη Γερμανία στην Ελλάδα, προς όφελος των Ελλήνων πολιτών οι οποίοι διώχθηκαν από τους Εθνικοσοσιαλιστές λόγω της φυλής ή της θρησκείας ή των πεποιθήσεών τους. Αυτά τα λεφτά δόθηκαν για τις αποζημιώσεις των Ελλήνων Εβραίων, για τις φριχτές και απάνθρωπες διώξεις που υπέστησαν. Μόνο στη Θεσσαλονίκη διώχθηκαν, εκτοπίστηκαν και δολοφονήθηκαν περίπου 50.000 Εβραίοι. Οι αποζημιώσεις που δόθηκαν στα πλαίσια της Σύμβασης αυτής δεν έχουν καμία σχέση με τις υποχρεώσεις της Γερμανίας για τις επανορθώσεις. Αυτό προκύπτει και από το κείμενο της Σύμβασης.

Οι επανορθώσεις στο ύψος που ορίστηκε το 1949 δε δόθηκαν ποτέ. Επιπλέον η Γερμανία χρωστά ακόμη το «αναγκαστικό δάνειο». Το 1942 η Τράπεζα της Ελλάδος υποχρεώθηκε να δώσει τα συναλλαγματικά αποθέματά της στους Ναζί κατακτητές. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Εξωτερικών του Γερμανικού Ράιχ τον Απρίλη του 1945 το υπόλοιπο του δανείου, που έμενε να εξοθληθεί μετά το τέλος του πολέμου, ήταν 476 εκατομμύρια μάρκα (ράιχσμαρκ). Η εξόφληση του δανείου αυτού δεν έχει να κάνει με την καταβολή των επανορθώσεων, αλλά καθαρά και μόνο με το δάνειο. Η Γερμανία όμως δεν πλήρωσε τίποτα.

Lübeck April 2015 G7-Meeting

Τα θύματα των ναζιστικών εγκλημάτων δικαιούνται να πάρουν αποζημιώσεις οι οποίες δεν πρέπει να συμψηφιστούν με τις πολεμικές επανορθώσεις

Πέρα όμως και ανεξάρτητα από τις επανορθώσεις και το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο η Γερμανία χρωστάει αποζημιώσεις για τις σφαγές που διέπραξαν οι ναζί κατά τη διάρκεια της Κατοχής, στις οποίες υπήρξαν τουλάχιστον 30.000 θύματα. Δεν δολοφονούσαν μόνο, αλλά κατέστρεφαν ολόκληρα χωριά και το μέλλον τους. Για αυτά τα εγκλήματα δε δόθηκε στους επιζώντες και τους συγγενείς των θυμάτων μέχρι σήμερα ούτε μία δραχμή.

Οι επιζώντες του Διστόμου και οι συγγενείς που κάθε χρόνο στις εκδηλώσεις που γίνονται τιμούν τη μνήμη των 218 θυμάτων της σφαγής της 10 Ιούνη 1944 κατόρθωσαν μετά από αγωγή που κατέθεσαν στην Ελλάδα να τους αναγνωριστούν αποζημιώσεις ύψους 28 εκατομμυρίων ευρώ. Από τη ημέρα που βγήκε η απόφαση το 1997 υπολογίζονται και οι τόκοι επάνω στο αρχικό ποσό. Όμως η Γερμανία δεν πληρώνει. Για να μπορέσουν να πάρουν

τις αποζημιώσεις κατέφυγαν στην Ιταλία και επιχείρησαν την κατάσχεση της εκεί περιουσίας του γερμανικού κράτους - σε πείσμα της αποτελεσματικής και διαρκής αντίστασης της Γερμανίας. Τον Οκτώβριο όμως του περασμένου χρόνου το Συνταγματικό Δικαστήριο της Ιταλίας πήρε σε μια παρόμοια υπόθεση μια απόφαση που ενισχύει τη θέση και το αίτημα των θυμάτων.

Η κατάσχεση γερμανικής περιουσίας είναι δυνατή και στην Ελλάδα

Οι έννομες αξιώσεις των θυμάτων για αποζημίωση θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν και στην Ελλάδα. Αμέσως μετά την αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου για την υπόθεση το 2000, ο δικηγόρος Ιωάννης Σταμούλης ξεκίνησε τη διαδικασία της κατάσχεσης του Ινστιτούτου Γκαίτε, του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου και των γερμανικών σχολείων στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη ώστε μετά τη δήμευση των περιουσιακών αυτών στοιχείων να μπορέσουν να αποζημιωθούν τα θύματα. Όμως όλη αυτή η διαδικασία σκάλωσε το 2001 στην άρνηση του υπουργού Δικαιοσύνης να βάλει την υπογραφή του μετά από την απειλή του Βερολίνου πως θα εμποδίσει την είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και σε ανακοίνωση που έκανε αρχές Μαρτίου ο σημερινός υπουργός Δικαιοσύνης, Ν.Παρασκευόπουλος, αναφέρθηκε σε αυτό το θέμα των αποζημιώσεων και όχι των επανορθώσεων, για το οποίο, σε αντίθεση με τους προκατόχους του, διαφωνεί με το επιχείρημα της Γερμανίας περί κρατικής ασυλίας για τα εγκλήματα πολέμου.

Lübeck April 2015 G7-Meeting

Η Συνθήκη 2+4 δεν μπορεί να αφαιρέσει από τα θύματα το δικαίωμα για αποζημίωση

Η στάση αυτή του υπουργού Δικαιοσύνης είναι αυτονόητη και ο λόγος που η Γερμανία φοβάται τόσο πολύ είναι γιατί το παράδειγμα του Διστόμου θα μπορούσαν να ακολουθήσουν κι άλλοι. Για να το αποτρέψει λοιπόν αυτό η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με τη συνθήκη 2+4 έχει λήξει το θέμα των αποζημιώσεων εφόσον δεν έχει ρυθμιστεί εκεί (!) Το επιχείρημα αυτό είναι και νομικά εσφαλμένο και ηθικά απαράδεκτο.

Τα τελευταία χρόνια ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Γ. Γκάουκ, ο υπουργός εξωτερικών Φ. Στάνιμπίερ και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μ. Σούλτς επισκέφθηκαν τους τόπους-σύμβολο των ναζιστικών εγκλημάτων (το

Distomo 2014

Οραντούρ/Γαλλία, Σαντ' Άννα ντι Στατσέμα/Ιταλία, Λυγκιάδες/Ελλάδα) και εξέφρασαν με συγκινητικά εν μέρει λόγια τη γερμανική ευθύνη. Όμως ο ισχυρισμός τους ότι η συνθήκη 2+4 της 12ης Σεπτεμβρίου 1990 έχει ισχύ και για την Ελλάδα, σε βάρος της, και πως έτσι ακυρώνονται οι αξιώσεις των θυμάτων για αποζημίωση, δείχνει πως τα λόγια αυτά είναι λόγια του αέρα που γίνονται χλευασμός για όσους υπέφεραν από τα φασιστικά εγκλήματα.

Πέρα από το γεγονός πως συνθήκες ή συμβόλαια για λογαριασμό τρίτων- γιατί η Ελλάδα δεν ανήκε στα συμβαλλόμενα μέρη- δεν έχουν ισχύ σύμφωνα με το συμβατικό δίκαιο (ούτε στο συμβατικό διεθνές δίκαιο), οι αποζημιώσεις που ζητάν τα θύματα στην Ελλάδα δεν είναι κάποιου είδους πολεμικές επανορθώσεις αλλά ατομικές αξιώσεις που μπορεί να θέσει ο κάθε παθών σε βάρος του γερμανικού κράτους και αυτό του το δικαίωμα δεν περιορίζεται από καμία συμφωνία διεθνούς δικαίου.

Η ικανοποίηση του αιτήματος για αποζημιώσεις προωθεί την ειρήνη

Το ΑΚ Δίστομο δε θεωρεί την ανακοίνωση για την άδεια εκτέλεσης της κατάσχεσης, ώστε να ικανοποιηθούν οι νόμιμες οφειλές προς τα θύματα επιθετική ενέργεια ενάντια στη Γερμανία. Αντίθετα, τη θεωρεί μια δίκαιη πράξη και μια προειδοποίηση για τους σημερινούς πολεμοκάπηλους, που πρέπει να καταλάβουν πως τα εγκλήματα διεθνούς δικαίου και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν μπορούν να τακτοποιηθούν με κανα δυο λόγους που βγάζουν, όσο ωραίοι και να είναι αυτοί και πως οι υπεύθυνοι -όσο ισχυροί και να έχουν γίνει στο μεταξύ- πρέπει να αναλάβουν και σε οικονομικό επίπεδο την ευθύνη για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν, ακόμη και 70 χρόνια μετά.

Να αποζημιωθούν τα θύματα του εθνικοσοσιαλισμού τώρα!

Τα ναζιστικά εγκλήματα δε συγχωρούνται - να μην ξεχνάμε την αντιφασιστική αντίσταση!

Κοινός είναι ο αγώνας ενάντια στο φασισμό που σηκώνει πάλι κεφάλι στην Ευρώπη!

Α.Κ. Δίστομο, Αμβούργο: ak-distomo@nadir.org, <https://www.nadir.org/nadir/initiativ/ak-distomo/>

Martin Klingner, Budapester Straße 49, 20359 Hamburg

Τραπεζικός λογαριασμός για την οικονομική ενίσχυση του Α.Κ. Δίστομο: Martin Klingner | Sparda Bank | IBAN: DE75 2069 0500 0001 0195 38 | BIC: GENODEF1S11

Κωδικός: AK Distomo